

Запрягайте, хлопці, коней!..

стор. 2

Это не праздник, а повод задуматься

стор. 3

www.tribune.kharkov.ua

ТРИБУНА трудящих

7 вересня 2011 р.
Середа
№66
(8729)

Заснована 18 липня 1937 року
ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ДЛЯ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Шановні іменинники

Максим Володимир Іванович — Красноградський міський голова,

Кривцов Олександр Станіславович — перший заступник Харківського міського голови, почесний громадянин міста Харкова,

Свєтличний Володимир Вікторович — заступник керівника апарату облдержадміністрації,

Мороз Олександр Васильович — Бабаївський селищний голова,

Ісіченко Віктор Семенович — директор КП «Постачальник»,

Усіков Ігор Юлієвич — депутат районної ради,

Безрук Вікторія Михайлівна — головний спеціаліст відділу житлово-комунального господарства та паливно-енергетичного комплексу райдержадміністрації!

Вітаємо вас із Днем народження та бажаємо міцного здоров'я, щедрої долі, благополуччя, творчого натхнення, сил і наснаги, успіхів у ваших справах!

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР

Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК

Подяка

Харківська районна державна адміністрація висловлює подяку директору ПАТ «Автотранспортне підприємство АТП—16329» Дробушку Валерію Олександровичу за чуйне ставлення до побажань мешканців села Заїки Кулиничівської селищної ради в організації автотранспортних перевезень.

С заботой о будущем

Дети — наше будущее, будущее нашего государства. Ради их искренних улыбок , светлых глаз: мы — взрослые делаем все, чтоб они никогда не огорчались. Но к сожалению есть малыши, которые лишены родительской заботы и они требуют большей опеки, внимания, а главное любви. Поэтому почетную миссию помогать маленьким гражданам выполняют и правоохранители. 1 сентября поздравить воспитанников Зеленогайской школы — интерната с началом нового учебного года пришли заместитель начальника — начальник милиции общественной безопасности ГУМВД Украины в Харьковской области полковник милиции Николай Голубь и начальник Харьковского райотдела подполковник милиции Виталий Сазонов. Николай Голубь во время проведения праздничной линейки пожелал школьникам хороших оценок и успехов в учебе, а учителям профессиональных достижений, и реализации творческих замыслов. Также он отметил, что сотрудники милиции никогда не остаются в стороне проблем детей, всегда готовые поддержать и оказать им помощь. А для того, чтобы учеба для детей была еще более интересной и насыщенной яркими впечатлениями сотрудники милиции подарили школьникам учебный глобус.

МЫ НЕ РАБЫ — РАБЫ НЕМЫ

По инициативе ЮНЕСКО 8 сентября отмечается Ежегодный Международный день грамотности. Пока что по уровню грамотности наша страна занимает одну из лидирующих позиций в мире. Но это не повод почивать на лаврах.

Гвинея тоже читает!

Начало нового тысячелетия — 2003-2012 гг. — резолюцией Генеральной Ассамблеи ООН было провозглашено Десятилетием грамотности. Ведь грамотность имеет важнейшее значение для приобретения всеми детьми, молодежью и взрослыми важнейших жизненных навыков, дающих им возможность противостоять вызовам, с которыми они могут столкнуться в жизни, и представляет собой важнейший шаг в базовом обучении, которое является необходимым инструментом эффективного участия в жизни обществ и экономической деятельности в XXI веке. Кроме того, реализация права на образование способствует искоренению нищеты. Поэтому так много сил и материальных средств вкладывается международными организациями в дело ликвидации неграмотности в странах третьего мира.

Украина на фоне ряда государств Африки, Азии и даже некоторых европейских держав выглядит вполне благополучно — по Докладу программы развития Организации Объединенных Наций за 2009 год в списке стран по уровню грамотности мы находимся на пятом месте. Впереди названы только Грузия, Куба, Эстония и Латвия.

Право гражданина Украины на грамотность закреплено 53 статьей Конституции. Согласно этой статьи государство обеспечивает доступность и бесплатность дошкольного, полного общего среднего, профессионально-технического, высшего образования в государственных и коммунальных учебных заведениях; развитие дошкольного, полного общего среднего, внешкольного, профессионально-технического, высшего и последипломного образования, различных форм обучения; предоставление государственных стипендий и льгот ученикам и студентам.

В нашей стране насчитывается более 800 высших и более 20 тысяч общеобразовательных учебных заведений, действует сеть библиотек, работают различные учебные центры и курсы.

И тем не менее, система получения образования постоянно подвергается критике — не только с политической трибуны и в СМИ, но и на «кухонно-бытовом» уровне. Претензий предъявляется множество и самых разнообразных: начиная от нехватки бесплатных учебников в начале каждого учебного годы и заканчивая тотальной безграмотностью выпускников и студентов. При этом вывод как бы напрашивается сам собой — государство доступность образования декларировало, но не обеспечило.

Но давайте задумаемся — а сколько людей на нашей планете лишены всего того, что мы так усердно критикуем? Сколько деревень и сел не знают не только понятия «школьный автобус», но и просто «школа». Сколько женщин по религиозным соображениям лишены возможности учиться? И, наконец, какова доля вины в создавшейся ситуации государства, а какова — нас с вами?

Когда-то наша страна совершила гигантский прорыв в развитии науки, техники и образования, объявив достижение всеобщей грамотности одной из важнейших государственных задач. Тогда за парты сели сотни тысяч голодных, измученных мировой и гражданской войнами рабочих и крестьян. У них не было самого необходимого — бумаги, чернил, а одна азбука на десяток человек бережно передавалась из рук в руки. Но зато было огромное желание учиться, чтобы изменить свою жизнь к лучшему, чтобы вырваться из беспросветной нищеты и безнадеги.

Сегодня же все происходит с точностью до наоборот. Ценность доступного «халявного» образования нивелируется. Современные Митрофанушки справедливо рассуждают: «зачем что-то делать в школе, если шесть баллов все равно «нарисуют» и без аттестата не выпустят?», «зачем ходить на лекции, если родители платят за контракт?» Вопрос ценности самих знаний при этом даже не рассматривается. Ну а родители послушно раскрывают кошелек, вместо того, чтобы хоть раз проверить уроки.

А между тем неграмотность — это бич не только экономически слаборазвитых стран. В благополучной Америке более 30 миллионов человек не умеют читать и писать, в странах Центральной и Восточной Европы — более 9 миллионов. Вряд ли эти цифры появились в результате нехватки учебников и школьных учреждений.

Пока что Украине, как наследнице «самой читающей страны в мире», удается удерживать высокий образовательный уровень. Но для того, чтобы не утратить имеющееся, надо научиться им пользоваться.

Виктория СТЕПКОВА

■ Фотоконкурс

Пізнай свій край!

Харківська районна рада під патронатом голови Харківської районної державної адміністрації Збукаря В. П. та голови Харківської районної ради Третяка М. В. другий рік поспіль проводить фотоконкурс «Пізнай свій край!». Його основною метою є популяризація населених пунктів Харківського району, об'єднання конструктивних творчих сил та стимулювання професійного й творчого росту молоді.

Тематичні категорії для участі у конкурсі: краєвиди; історико-культурні та релігійні об'єкти; візитна картка населеного пункту.

В конкурсі можуть брати участь як аматори, так і професійні фоторепортери та фотографи. Вік учасників — від 15 років. Участь у конкурсі для всіх учасників — безкоштовна. Кінцевий термін подачі фотографій та анкет учасників 30 вересня 2011 року.

Фотороботи повинні відповідати тематичним категоріям та бути виконані на території Харківського району протягом 2008-2011 років. Фото-колажі конкурсній оцінці не підлягають. Учасники конкурсу зобов'язані надіслати у зазначений термін заповнену анкету і фотознімки, що відповідають темам конкурсу та технічним вимогам.

Адреса організатора для надсилання робіт: 61034, м. Харків, вул. Комсомольське шосе, 52, каб. 66. Помітка на конверті – «Конкурс».

Конкурсні роботи, разом із заповненими анкетами учасників, в електронному виді приймаються по електронній пошті: kharkivrada@mail.ru.

Детальна інформація про конкурс (положення, анкета тощо): http://khrda.gov.ua. Додаткова інформація за тел.: (057) 777-36-98, (057) 777-20-52 або по e-mail:kharkivrada@mail.ru, kharkivrada@ukr.net .

■ Вісті Передмістя

Мерефі — 416 років!

Минулими вихідними найбільший населений пункт Передмістя Мерефа відзначив «День міста». 2 вересня біля меморіалу «Батьківщина-мати» відбувся багатолюдний урочистий мітинг, на якому керівництво міста вшановувало пам'ять загиблих воєнів та привітало живих ветеранів. Зворушливим був також виступ чоловічого хору Ново-Водолазького РБК, який виконав твори високого патріотичного звучання і пісні воєнних років.

А 3 вересня практично весь центр міста опинився у вирі цікавих подій, де було розгорнуто чимало виставкових експозицій. Зокрема, наймаштабнішою була виставка-ярмарок «Місто майстрів». У її рамках проходила і презентація виробів прикладного мистецтва та дитячих малюнків. Із захопленням присутні спостерігали і за виступом спеціально запрошеного співочого ансамблю козацького учбового полку ім. Івана Богуна.

Основні урочистості під назвою «Ми славимо місто наше рідне» відбувалися на великій сцені, спеціально встановленій на центральному майдані Мерефи. Присутніх щиро привітали мер Веніамін Сітов, депутат Харківської районної ради Володимир Шрамков, настоятель храму Різдва Богородиці отець Василій. Потім пройшла урочиста церемонія нагородження кращих людей міста, батьків новонароджених, новостворені шлюбні пари. Все це стало вже доброю традицією. Значну частину концертної програми відвели для найкращих артистів міста Чугуєва, з якими Мерефу пов'язують добрі стосунки. Особливо добре сприймали глядачі виступи чугуївської співачки Яни Ващук та танцювального колективу «Вікторія». Гідно виступили й мереф'янські виконавці — Ярослав Шемет, Кирило Делегойдін, Анастасія Рождественська, зразкові хореографічні колективи «Smale» та «Baby-boom».

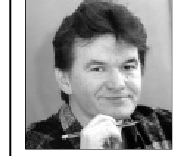
Справжнім сюрпризом для усіх мереф'ян став і виступ учасникыв фаєршоу харківського Театру вогню «EAST FIRE» — учасника популярного телевізійного шоу «Україна має талант». Після цього відбувся великий феєрверк. Того вечора молодь мала змогу відвідати дискотеку в кіноцентрі «Супутник», а народне гуляння на площі Перемоги тривало ще дуже довго.

■ Вакансія

Кулиничівська селищна рада оголошує конкурс на заміщення вакантної посади спеціаліста — інженера–землевпорядника. Претенденти на заміщення посади повинні: мати повну вищу освіту; вільно володіти державною мовою; мати стаж роботи за фахом не менше 1 року. Прийом документів для участі в конкурсі проводиться протягом 30 календарних днів з моменту опублікування оголошення. Детальну інформацію про умови проведення конкурсу, інформацію з питань основних функціональних обов'язків, розміру та умов оплати праці можна отримати у Кулиничівській селищній раді за адресою: сел. Кулиничі, вул. 7-ї Гвардійської Армії, 14. Тел. 740-39-38, факс 740-34-05.

■ Забута галузь

ЗАПРЯГАЙТЕ, ХЛОПЦІ, КОНЕЙ!..

Василь ЧИГРИН, фото Марії ЗАЙЦЕВОЇ

Здавалося б, вже давно позабута галузь тваринництва — конярство — в останні роки набуває другого дихання у Передмісті.

Автомобіль, трактор чи навіть мотоцикл за кілька десятиліть начебто зовсім витіснили із сільськогосподарської сфери надійного чотириного друга. Науково-технічний прогрес в агропромисловому виробництві не залишав місця споконвічному трудязі коню. Проте перманентні економічні кризи і постійна дорожнеча змушують селян суттєво переглянути своє ставлення до використання кінської сили.

— На присадибній ділянці все важче обійтися без коня, — стверджує зоотехнік з села Липці Віктор Приймак. — Коні не лише працьовиті й покірні, а й надзвичайно добрі істоти. В табуні вони терпляче ставляться до собак та інших неспокійних домашніх тварин, дружелюбні з жінками та дітьми. А от своїми чутливими ніздрями вони уловлюють вже здалеку різкі, неприємні для себе запахи і можуть просто оскаженіти через них. Яка вже тут покірність?! Тому при використанні коней у господарстві обов'язково слід мати на увазі цю особливість.

Чотириногий актор Кінного театру Харківської зооветеринарної академії

На сьогодні у сільгосппідприємствах, фермерських та індивідуальних господарствах Харківського району нараховується вже понад 600 голів коней різних порід. Це досить-таки значна кількість, коли враховувати те, що 5 років тому коней було майже утричі менше. Особливо багато коней у приватних господарствах населених пунктів липецького, хорошівського та мереф'янського напрямків.

— Навіть не уявляю собі, як би я обходився по господарству без коняки, — розповідає пенсіонер з Жовтневого Микола Сидорчук. — Ні автомобіля, ні трактора в мене немає, а наймати техніку дорого при наших із дружиною мізерних пенсіях. Роботи по господарству вистачає протягом усього року — зорати город, перевезти з лугу сіно, доставити будматеріали і т. д. У той час, коли ціни на пальне постійно зростають, коняка у догляді за собою зовсім не примхлива. Дай їй вівса та сіна, води напитися, випусти попастися біля річки — от і вся наука.

До речі, що завжди любить коняка, так це попити чистої прозорої водички з річки. У верхній течії річки Харків на околицях Циркунів, Липців, Глибокого, Стрілечої саме така чиста вода з порослими травою берегами. Тут справжнє роздолля для коней. У безводній місцевості коні хоч за 10 кілометрів чують воду і йдуть до неї найкоротшою дорогою, навіть при ослаблених повідках. Так само кінь може легко відшукати брід через річку.

Проте в нашому районі коней використовують не лише як тяглову силу в підсобному господарстві, а й у якості скакунів у кінному спорті, розвагах та видовищах. І навіть для профілактики деяких вроджених захворювань.

У селищі Кулиничі, скажімо, існує кінно-спортивна школа, де готують класних вершників та наїзників, їх вчать долати різні перешкоди, вони беруть участь у різноманітних святах. Під час останнього народного гуляння в Кулиничах наприкінці серпня учасники місцевої кінної школи показали грандіозне костюмоване шоу з використанням козацьких традицій.

А на околиці селища Бабаї вже 2 роки існує унікальний кінно-спортивний комплекс «Троя» під керівництвом Сергія Янковського. Це вже суто приватний заклад з розважальним ухилом, створений за сприяння місцевого сільгосппідприємства.

— Кінно-спортивний комплекс «Троя» має конюшню для утримання близько 20 коней, спеціальні вигулові майданчики та іподромне поле, де влаштовуються кінні забіги та видовищні спортивні шоу, — розповідає директор ТОВ «Жнива» Андрій Чернишов. — Там утримуються й тренуються коні, придбані на Люботинському конезаводі. Комплекс «Троя» має постійний штат працівників і обслуговуючого персоналу.

У селищі Мала Данилівка поблизу Харкова на території Харківської державної зооветеринарної академії існує навіть Кінний театр, виступи якого із великим задоволенням сприймають глядачі не лише в Харківській області, а й далеко за її межами. На запрошення голови Харківської райдержадміністрації Віталія Павловича Збукаря цей унікальний театр нещодавно виступав на відкритті нового стадіону в селищі Хорошеве. Глядачів просто приголомшила висока професійність і артистичність учасників цього театру. Особливе враження справив фрагмент прем'єрної вистави Кінного театру — рок-мюзиклу «Собор Паризької Богоматері».

— Над цією виставою ми напружено працювали близько шести місяців,— розповідає актриса Кінного театру ХДЗВА, кандидат в майстри спорту Інна Климкова. — Дуже довго коні звикали до гучної і різкої музики, що супроводжує виставу. Досить складним було поєднання акторів безпосередньо на полі і на конях. Та й тривалість вистави немала — вона потребує неабиякої витримки як людей, так і коней. Нелегко було звикати й до яскравих ексклюзивних костюмів, які виготовили для цієї вистави. Та все ж результат виявився непоганим, ви самі бачили, як чудово глядачі у Хорошеве сприйняли уривок з мюзиклу...

Ідею створення кінного реабілітаційного центру для дітей, хворих на ЦРП, на території Веселівської громади плекає її голова Олексій Слабченко. Чисте довкілля, сприятлива екологія, мальовничі краєвиди Нескучного та Веселого, схилів Трав'янського водосховища, безпосередній контакт з чотириногими тваринами під наглядом фахових інструкторів — все це сприятиме швидкій реабілітації хворих дітей з усього Передмістя.

Це лише кілька прикладів того, як коні поступово відвойовують втрачені позиції на теренах Харківського району. Немає ніякого сумніву в тому, що й надалі коні все більше входитимуть у повсякденне життя людей, бо створені Богом й приручені людьми для того, щоб допомагати, робити добро й приносити радість оточуючим.

Рекомендації фахівця

Валентина Писанюк, аспірант Харківської державної зооветеринарної академії:

— Коня в усі часи вважали розумною твариною. Вчені запевняють, що в нього є пам'ять, і досить гарна. Але коні й злопам'ятні. Можуть запросто викинути з сідла ненависного вершника, вкусити його або прижати до стіни. А тому, якщо потрібно покарати тварину, то, в усякому разі, не через побиття. Строгий окрик, усна «догана» — цього достатньо...

І не думайте, якщо коняка не може говорити, то вона позбавлена почуття симпатії чи антипатії до своїх співродичів. Іржанням коні вітаються, по тому ж таки іржанню впізнають знайомих коней, радіють зустрічі з ними. Що стосується шлюбних і статевих стосунків, то тут у власників кобили турбот буває безліч. У сусіда ніби-то й хороший жеребець — наречений є, та кобила йому, бачите, не подобається. Тому потрібно завжди ретельно, а інколи й довго підбирати пару, щоб усі залишилися задоволеними...

ЭТО НЕ ПРАЗДНИК, А ПОВОД ЗАДУМАТЬСЯ

■ Дата

Ольга ПОПОВА

Журналистская деятельность не случайно попала в рейтинг самых опасных профессий, и проблема эта возникла не вчера. Летописцам, вздумавшим описывать жития сильных мира сего не с точки зрения оных, рубили головы еще в глубокой древности.

Акция солидарности молодых журналистов

В наши дни давно уже перестали быть чем-то из ряда вон выходящим нападения на журналистов во время их работы — такие случаи, несмотря на вопиющее беззаконие, уже и не считаются бедой. Разбили оператору камеру вместе с лицом, поставили журналисту пару синяков, помяли ребра — пусть радуются, что живыми выбрались, другим повезло куда меньше. Имена украинских журналистов, погибших на профессиональном поприще — Вадима Бойко, Андрея Лазебникова, Николая Бакланова, Юрия Османова, Владимира Иванова, Виктора Фрелиха, Александра Мотренко, Игоря Грушецкого, Петра Шевченко, Владислава Рябчика, Игоря Александрова, Андрея Фещенко, Георгия Гонгадзе, Вадима Гудика, Василия Климентьева и др. — это свидетельство того, что в нашей стране со свободой слова были и есть серьезные проблемы.

Для того, чтоб порадоваться выбранной профессии, у нас есть несколько праздников — День журналиста, День печати и пр. А еще есть 8 сентября — День международной солидарности журналистов. История этого дня началась с трагедии — 8 сентября 1943 года в Германии был казнен чехословацкий журналист, писатель-антифашист Юлиус Фучик. Его «Репортаж с петлей на шее», написанный в пражских застенках, впоследствии был переведен на 70 языков мира. С 1958 года день смерти Юлиуса Фучика отмечается как день солидарности журналистов всей планеты. И этот день — не повод весело праздновать, это повод задуматься, что же происходит в нашем обществе, где за НОРМАЛЬНУЮ профессиональную деятельность можно поплатиться здоровьем, а то и жизнью. Не в шахте, не в разбушевавшемся море и не при спасении людей из огня. А при попытке рассказать о неблаговидных делишках тех, кто лицемерно вещает с экранов о любви к ближнему и поет про заботу о народе.

Имена журналистов, погибших при исполнении служебных обязанностей, навсегда вписаны в историю. Репортеры, фотокорреспонденты, операторы, работающие под пулями и взрывами — это одна сторона медали: работая в «горячих точках», наши коллеги трезво оценивают степень риска. И, наверное, они морально готовы к любому развитию событий — от плена, пребывания в заложниках до гибели от рук террористов или от шальной пули, во время бомбардировки или от случайного осколка гранаты. В той же обойме находятся и репортеры, работающие в зонах природных катаклизмов, в экстремальных условиях пожаров, экологических катастроф и пр. Но когда в мирное время посреди улицы или в подъезде собственного дома, журналист гибнет от рук наемных убийц или, чудовищно избитый, попадает на больничную койку — это по-настоящему страшно.

Конечно, папарацци, устраивающие форменную охоту на «звезд» шоу-бизнеса, вызывают двоякое чувство. И можно по-человечески понять футболиста, встречающего жену у родильного дома и накостылявшего по шее назойливому фотографу, который суует объектив едва ли не в пеленки новорожденного. Хотя, опять-таки, что бы делали эти «звезды» без папарацци? Кто поднимал бы их то и дело падающие ниже плинтуса рейтинги, если бы не скандальные снимки и публикации в прессе?.. Так что тут имеет дело банальный симбиоз, который тем продуктивнее, чем больше между журналистами и «звездами» междоусобных громких «разборок»... И все же речь не о них, хотя деятельность этих журналистов просто имеет такую некрасивую специфику. Но вряд ли кто-то из артистов или спортсменов замахнется на жизнь любопытного фотографа или писаки из «желтой» прессы, даже если и совсем «достанут».

Имя харьковского журналиста Василия Климентьева уже год как на слуху, а о нем самом ни слуху, ни духу — вот такая печальная тавтология. Исчезновение главного редактора «Нового стиля» напрямую связывают с его деятельностью. Климентьев занимался сбором материалов для очередного журналистского расследования и уже успел намозолить глаза «бомонду», который, как известно, любит, когда вокруг либо восторженный хор, либо скромная тишина и мутная водичка. И кто убрал излишне любопытного редактора — не известно, как бы ни тыкали обвиняющим перстом друг на друга политики и чиновники — дескать, вот ему, редиске, это особенно выгодно. Да всем им выгодно, чтоб вот такие Климентьевы замолчали навсегда, а другим журналистам чтоб вообще неповадно было...

Журналисты гибли и будут гибнуть до тех пор, пока в нашем обществе будет существовать правило — не раскрывать такие преступления, а если и раскрывать, то не предавать имена убийц, а главное — заказчиков, огласке. А это во многом зависит не только от правоохранителей, которые, увы, зачастую выступают в роли защитников интересов отнюдь не рядового журналиста, взявшегося за нелегкое дело вытаскивания на свет божий нечистого на руку деляги с честным лицом народного избранника. Иногда «стражи закона» выступают в качестве стражей интересов именно вот таких деляг. Поэтому многое зависит от солидарности коллег мужественных людей, не боящихся раскрывать людям глаза на правду, какой бы грязной и опасной эта правда ни была.

Памятник погибшим журналистам

■ *Наши партнеры*

«Слобожанский» оркестр открывает сезон

9 и 14 сентября в Харькове состоятся два ярких культурных события.

Открытие концертного сезона симфонического оркестра «Слобожанский», и приезд в Харьков известного Израильского композитора Элиэзера Эльпера. Премьерное исполнение в Украине его двух концертов под управлением известного Российского дирижера Эдуарда Дядюры.

Также в концерте принимают участие знаменитые солисты: Алексей Семененко (Германия, Украина) скрипка и Олег Полянский (Германия, Украина) — фортепиано.

9 сентября, пятница, 18.00. Открытие концертного сезона. Харьковский государственный университет искусств им. Котляревского, площадь Конституции, 11/13.

Программа концерта:

Рахманинов «Рапсодия на тему Паганини», Рахманинов «Симфония №2». Исполнители: Харьковский симфонический оркестр «Слобожанский», дирижер — Эдуард Дядюра (Москва).

14 сентября, среда, 18.00. Харьковский государственный университет искусств им. Котляревского, площадь Конституции, 11/13.

Программа концерта:

Элиэзер Эльпер (Израиль) «Концерт для флейты, трубы и фортепиано со струнными» (2010), Элиэзер Эльпер «Концерт для скрипки и фортепиано с оркестром (2009)», Берлиоз «Фантастическая симфония». Солисты: Лауреат международных конкурсов Алексей Семененко (Германия, Украина) — скрипка, Лауреат международных конкурсов Олег Полянский (Германия, Украина) — фортепиано, дирижер – Эдуард Дядюра (Москва).

Эдуард Дядюра *(на фото)* — один из ярких молодых дирижеров 21 века. Продолжатель лучших традиций русской дирижерской школы. Его концерты с большим успехом проходят в России, США, Германии, Великобритании. Яркий, талантливый и в то же время преуспевающий и востребованный. Его творческой манере присуща глубина и скрупулезность проработки композиторского замысла произведения, безусловное овладение его музыкальной стилистикой, яркая эмоциональность дирижерских высказываний, сбалансированность и прекрасное ощущение оркестрового звука. Обладая великолепной мануальной техникой, он легко и мягко, в тоже время страстно и темпераментно, с энергией и харизмой воплощает свои художественные замыслы.

Великий дирижер современности Юрий Симонов назвал Эдуарда Дядюру, одним из самых талантливых и способных своих учеников.

Элиэзер Эльпер — композитор, пианист и музыковед. В 1982 году окончил Белорусскую государственную консерваторию по классу композиции профессора Дмитрия Смольского, затем работал редактором концертных программ Белорусского государственного академического симфонического оркестра. В 1991 г. репатриировался в Израиль.

В Израиле Э. Эльпер учился в университете Бар-Илан, где получил степень доктора по композиции, преподавал в специальной музыкальной школе при Иерусалимской Академии музыки и на отделении музыки Иерусалимского женского колледжа. С 1993 года его произведения передаются по классическому каналу Израильского радио, исполняются на концертах и конкурсах.

Фортепианные произведения Э. Эльпера исполнялись на международных конкурсах пианистов — им. Джины Бахауэр (Солт-Лэйк Сити, Юта, США), Эпинал (Франция). На международном конкурсе пианистов им. А. Рубинштейна (Израиль, 1998), его произведение Токката-Поэма было обязательным.

Сочинения композитора для симфо-бенда (концертного оркестра духовых инструментов) исполнялись Токийским симфо-бендом «Косей» (Япония), бендом Государственного университета Флориды (США), филармоническим «Волга-Бэндом» (Саратов), фестивальным бендом г. Пеш, Венгрия; камерные сочинение за последние несколько лет исполнялист в США, Бразилии, Турции, Болгарии, Австрии, Польше, Литве и России.

В последнее время Э. Эльпер активно работает в жанре концерта для нескольких солирующих инструментов с оркестром. В сентябре 2010 г. в Израиле состоялась премьера Концерта для скрипки и фортепиано с оркестром, в апреле 2011 г. в Костроме — премьера Концерта для флейты, трубы и фортепиано со струнными. Летом 2011 был завершён Концерт для фагота и фортепиано со струнными. В настоящий момент композитор работает над Концертом для фортепиано с оркестром.

Заказ билетов и справки по телефону 091-306-21-90, Александр. Персональный сайт — www.diadiura.com

■ Вітаємо!

Шановні друзі!

Прийміть щирі вітання з нагоди Дня фізичної культури та спорту України!

Фізична культура і спорт є для людини надійним джерелом здоров'я, гарного настрою і оптимізму. Харківська область має високий спортивний потенціал, це регіон талановитих, цілеспрямованих людей, які не тільки прагнули у всі часи одержати «пальму першості», але і підтвердити, що вона дійсно належить нам, харків'янам.

Провідні спортсмени Слобожанщини – гордість не тільки нашого краю, але і всієї України, а їх високі досягнення – це слава і імідж регіону у світовому співтоваристві.

І не випадково, що імена чемпіонки світу Яни Дементʼєвої з академічного веслування, чемпіонів Європи Наталії Погребняк, Олени Чебану, Ганни Міщенко з легкої атлетики, переможців і призерів чемпіонатів світу та Європи Олексія Торохтія, Юлії Артемової, Катерини Дрюмової з важкої атлетики, Дар'ї Юшко, Ксенії Сидоренко з синхронного плавання, Максима Хвороста і Дмитра Карюченка з фехтування та багатьох інших поряд з Олімпійськими чемпіонами Юрієм Пояркови, Рустамом Шаріповим, Людмилою Джигаловою, Яною Клочковою, Віктором Рубаном, Максимом Вераксою, Андрієм Жильцовим, Віктором Рябоштаном золотими літерами вписано в історію міжнародного спортивного руху.

Спортивними досягненнями пишаються і представники ігрових видів спорту. А вихід футбольної команди «Металіст» до трійки кращих чемпіонату України довго з нетерпінням чекали тисячі її вболівальників.

Хочу висловити особливу подяку тренерам. Всі перемоги і досягнення були б неможливі без їх щоденної кропіткої праці. Вдячний всім, хто обрав фізичну культуру і спорт своєю професією і тим, хто просто веде здоровий спосіб життя.

Харківська обласна адміністрація докладає зусилля, аби кожен мешканець міста і області мав можливість займатися фізичною культурою і спортом.

Тільки у цьому році за кошти обласного бюджету у 18 районах області вже облаштовано тренажерні комплекси, де всі бажаючі безкоштовно можуть займатися спортом.

До кінця року у 10 районах Харківщини будуть встановлені сучасні спортивні майданчики із штучним покриттям, на що з бюджету області виділено 2 мільйони гривень.

На кооперації бюджетних і позабюджетних коштів побудовано крите хокейне поле «Салтівський лід» у Московському районі м. Харкова, спортивний комплекс Шебелінкагазвидобування у смт. Червоний Донець Балаклійського району, фізкультурно-оздоровчий комплекс «Фортуна» з 25 метровим плавальним басейном і тренажерним залом у м. Куп'янську. За підтримки облдержадміністрації буде розпочато будівництво багатофункціональних фізкультурно-оздоровчих комплексів у Борівському, Вовчанському, Печенізькому районах та м. Первомайському.

Бажаю усім фахівцям сфери фізичної культури і спорту, тренерам, спортсменам і їхнім родинам добробуту, злагоди, здоров'я, добра і щастя, удачі та підкорення нових спортивних висот.

Є.Є. Савін, заступник голови обласної державної адміністрації

УВЕРЕННАЯ ПОБЕДА — 5:0!

Мария ЗАЙЦЕВА

В августе гмину Раконевице, Великопольского воеводства, посетили гости из Украины.

Двадцать девять школьников из Харьковского района с 20 по 29 августа посетили Польшу в рамках двух совместных проектов: «Польско-украинская школа языков» и «Футбол для всех!». Благодаря этим интересным новаторским проектам украинская и польская молодежь получила уникальную возможность встречаться на территории Польши, а в будущем — Харьковщины, узнавая культуру и традиции двух братских стран, объединенных не только историей, но и общими традициями.

Отбор на участие в проекте «Польско-украинская школа языков» происходил в три этапа: написание доклада, его защита и тестирование. А в рамках проекта «Футбол для всех!» возможность посетить Польшу предоставилась победителям турнира по футболу, проходившего в течение трех месяцев в нашем районе, и в котором принимали участие 50 команд.

Украина—Польша 5:0

На экскурсии в Кракове

Дорога в страну Евросоюза была долгой, дети проехали более 2000 км. Но, по словам детворы, усталость быстро прошла, когда коллектив гимназии в Раконевице гостеприимно встретил их на польской земле.

Чтобы познакомить украинских школьников с Польшей, была организована целая программа, проведен ряд увлекательных экскурсий.

Ребята побывали в таких польских городах, как Познань, Вроцлав, Краков, а также в городе Родзиск, где посетили две спортивные базы Евро—2012. Молодежь развлекалась в аквапарке, играла в мини-гольф, посетила ботанический сад.

Но самое главное, что ребята привезли на родину — это победу в дружеском матче по футболу, выиграв у своих сверстников поляков со счетом 5:0.

Дети нашего района из поездки вынесли массу полезных уроков: узнали много интересных фактов из истории Польского государства, окунулись в культуру и традиции этой чудесной страны, приобрели ценный опыт общения со своими сверстниками за границей. Но главное — ребята получили массу удовольствия, позитива и радости, о чем красноречиво говорят их горящие глаза и восхищенные отзывы. Просто невозможно передать весь спектр положительных эмоций этих ребят, ведь большинство из них побывало за границей впервые.

Дети и их родители благодарят главу ХРГА Виталия Збукаря, председателя Харьковского районного совета Михаила Третяка и всех организаторов за реализацию такого замечательного проекта.

Пообщавшись с ребятами, можно уверенно констатировать: такие международные проекты просто необходимы современному обществу в целом и нашему району в частности. Искренне надеемся, что это не последний визит детей нашего района в соседние дружеские страны.

Победители турнира «Футбол для всех» Владислав Рыбалко, Виталий Голушков, Артем Божко, Дмитрий Власенко:

— Нам очень понравилась поездка, эмоции переполняют. Больше всего поразили чистота и красота городов. Мы подружились со сверстниками из Польши, и теперь общаемся с ними в социальных сетях. Наша команда приложила все усилия, чтобы выиграть и доказать, что мы — лучшие! Спасибо нашему тренеру за поддержу, а организаторам - за реализацию такого мероприятия! С нетерпением ждем следующего чемпионата!

Ученица 9 класса Глубочанской ООШ, участница проекта «Польско-украинской школы языков» Снежана Григорьева:

— После поездки в Польшу у меня поменялись жизненные приоритеты. Я стала более общительней, даже моя мама сказала, что я стала взрослее и самостоятельнее. Посмотрев на Европу, хочется соответствовать такому уровню. После 9 класса планирую поступить в педагогический колледж, где буду повышать и совершенствовать знание английского языка!

Ученик 9 класса Стрелечанской ЗОШ, участник проекта «Польско-украинской школы языков», Станислав Кунтыш:

— Поездка — супер! Новые знакомства, общение — это то что мне всегда нравится! Приятно удивили приветливость и открытость поляков, нам есть к чему стремиться! Буду стараться приумножать и получать новые знания, чтобы еще раз пройти тестирование и поехать в Польшу.

Кубок в руках чемпионов!

ТРИБУНА трудящих
Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»
Наш сайт: http://www.tribune.kharkov.ua
Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Засновники: Харківська районна рада, Харківська районна державна адміністрація
Офіційний сайт ХРДА: http://www.khrda.gov.ua
Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Червоноармійська, 4.
E-mail: Tribuna2009@mail.ru
Тел. 712-00-56. Тел./факс 712-37-10.
В. о. головного редактора: Микола Хорошев.
Відповідальний за випуск: Ольга Попова.
Літературний редактор: Ганна Положій.
Верстка: Інна Денисенко.

Газета надрукована у друкарні ВАТ «Видавництво «Харків». Московський просп., 247, МСП, Харків, 61037.
Зам. 9- .
Тираж 1944 примірників.
Передплатний індекс 61805